

N:o 91.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 30 april 1909.
— — — — Andra Kammaren den 30 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af väckt motion om utsträckning till 1912 års utgång af den genom förordningen den 11 september 1885 bestämda inlösen af skattefrälseräntor.

(Statsutskottets utlåtande n:o 67.)

Till Konungen.

I en inom Riksdagen väckt motion har föreslagits, att Riksdagen måtte besluta, att den genom kungl. förordningen den 11 september 1885 bestämda inlösen af skattefrälseräntor måtte äfven efter innevarande års utgång äga rum, därest vederbörande ränteägare, som ville begagna sig af denna inlösen, därom i den ordning, samma författning stadgade, gjorde anmälan inom utgången af år 1912.

Genom kungl. förordningen den 11 september 1885 föreskrefs, bland annat, att de räntor å skattefrälsehemman, hvilka genom köp, byte eller gåfva kommit från kronan i enskild persons eller verks, menighets eller inrättnings ägo och icke blifvit med jordäganderätten förenade, skulle, i mån som vederbörande ägare därom framställde anbud, för statsverkets räkning inlösas, därest ägare, som ville begagna sig af den sålunda bestämda inlösen, inom ett år från nämnda dag därom gjorde anmälan hos kammarkollegium eller Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande.

Tiden, inom hvilken vederbörande ränteägare borde göra anmälan för att få begagna sig af ifrågavarande inlösen, har sedermera genom upprepade beslut af statsmakterna utsträckts, sista gången jämlikt kungl. kungörelsen den 20 april 1906 till innevarande års utgång.

Då frälseräntor torde finnas, hvilkas ägare kunna vara villiga att, om förlängdt tillfälle därtill lämnas, erbjuda dessa räntor till inlösen, och då det är önskligt, att staten må kunna, såvidt möjligt är, medelst frivilliga aftal med ränteägarne återvinna dessa utskylder, har Riksdagen ansett ytterligare tillfälle böra beredas till förvärfvande åt staten af desamma; och har Riksdagen alltså beslutat, att den genom kungl. förordningen den 11 september 1885 bestämda inlösen af skattefrälseräntor må äfven efter innevarande års utgång äga rum, därest vederbörande ränteägare, som vill begagna sig af denna inlösen, därom i den ordning, samma författning stadgar, gör anmälan inom utgången af år 1912; hvilket Riksdagen skolat härigenom för Eders Kungl. Maj:t anmäla.

Stockholm den 30 april 1909.

Med undersätlig vörndnad.